
Den sovande byn



Novellen är framtagen
av Ung Företagsamhet
i samarbete med
författaren Leone Milton.

ung
företagsamhet

A Member of JA Worldwide

Ragnar bor på världens tråkigaste ställe, Vretsby. Nu har han ju inte besökt alla världens platser och kan därför inte säga om det är hundra procent sant, men det känns i alla fall så.

Ingenting finns i Vretsby förutom en mataffär och en pizzeria. Ragnar bor här med sin mamma i ett vitt trähus som hon ärvt av sina föräldrar. I hela sitt liv har hans mamma bott i huset. Hur kan hon inte vara uttråkad?

”Men Ragnar då, det är ju så härligt att bo här! Det är lugnt och skönt”, säger hon varje gång Ragnar beklagar sig över att de bor på kanske världens tråkigaste ställe, och att han önskar att de kunde flytta härifrån.

”Kan du inte sälja huset och så kan vi flytta till en lägenhet i en större stad?” undrar Ragnar för hundra gången.

Hans mamma suckar och skakar på huvudet.

”En storstad, nej tack. Alla bilar, alla människor, alla lukter, allt oväsen ... Jag trivs bättre här.”

”Typ alla grannar är ju pensionärer!” utbrister Ragnar.

I huset till höger om Ragnar och hans mamma bor två människor som är så gamla att de har hemtjänst flera gånger om dagen. I huset till vänster bor en ensam gammal kvinna som bara sitter och tittar ut genom köksfönstret. Mittemot har visserligen en barnfamilj flyttat in, och när Ragnar fick höra det blev han förvåntansfull, tills han fick veta att barnen är i förskoleåldern. Själv är Ragnar snart fjorton och går i åttan.

Det enda som får honom att stå ut med att bo där han bor är att han snart ska därifrån. Han vill börja på ett musikgymnasium som ligger i Stockholm. Ända sedan Ragnar var liten har han spelat gitarr och piano, och han är även ganska bra på att sjunga.

Det finns ändå några fördelar med att bo på ett så tråkigt ställe som Vretsby, och det är att det finns mycket tid över till att träna på instrument. Ragnar drömmer om att starta ett rockband, men med vilka skulle han göra det? Han som bor så öde. De gamla grannarna lyssnar knappast på samma musik som han gör.

På musikgymnasiet kommer livet att bli mycket roligare. Det kommer att krylla av musikintresserade i hans ålder som kan passa som bandmedlemmar. Ragnar kommer kunna välja och vraka!

Ofta på kvällarna ligger Ragnar med händerna bakom huvudet och tänker på framtiden. På hur fantastiskt det kommer att bli. Eller så kollar han klipp från konserter på mobilen. Att gå på konsert är inte det enklaste för Ragnar. Varje gång han frågar sin mamma om han får åka iväg på en konsert blir det ett nej.

”Det är alldeles för dyrt. Konsertbiljetter, hotell, tågresan ... Vi har inte den ekonomin, tyvärr”, säger hans mamma och rycker på axlarna.

Tur ändå att det finns YouTube. Ragnar kan sitta i timmar och kolla, och ibland är han så inne i vad han ser att det känns som om han är där. Musiken, människorna, dofterna och solen ...

Hela vintern sitter Ragnar inne och tittar på konserter. Det är ändå så mycket snö ute och mörkt nästan hela dygnet.

Så kommer äntligen våren. Snön smälter bort och solen tittar fram.

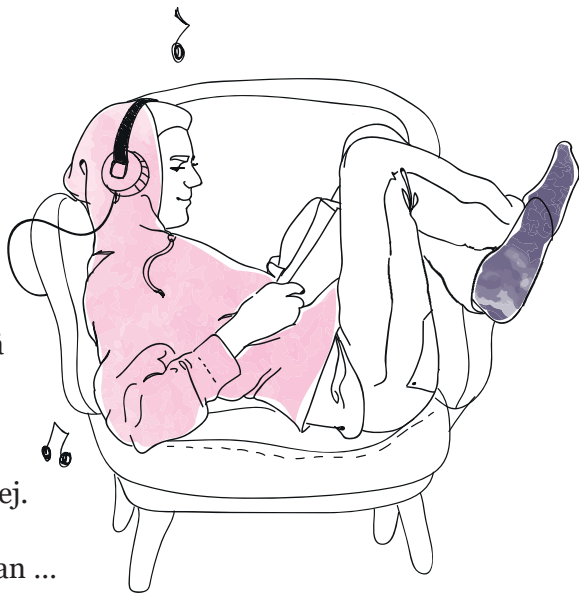
”Nu får du börja gå ut igen”, tjarar hans mamma, som om hon går ut mer än vad han gör, tänker Ragnar, men säger inget.

Ragnar börjar gå promenader och i lurarna har han alltid musik. När han går förbi ett träd börjar han trumma på det som om han vore trummis på en konsert. Blommorna på ängen är hans publik.

Han går till pizzerian och beställer en Margarita. Den stora pizzan är rund och formad som en LP-skiva och Ragnar fantiserar att han är en DJ som står framför ett publikhav. I verkligheten står det bara en trött lastbilschaufför och två mjöliga pizzabagare där.

Det är tur att jag har min fantasi, tänker Ragnar, för med den blir det i alla fall lite roligare här i tråkiga Vretsby.

Och om två år kommer Ragnar inte ens behöva sin fantasi, för då ska han leva sitt drömliv på riktigt. Han ska söka in till



musikgymnasiet och eftersom han har ganska bra betyg känner han sig säker på att han kommer att komma in. Mammans kusin Lovisa har lovat att han kan få bo i ett rum hos henne tills han hittar något eget.

Allt ska bli perfekt, även om det känns som en evighet dit.

Ragnar käkar upp pizzan och går en promenad förbi sjön. Även om han inte trivs att bo öde kan han inte låta bli att tycka att just den här sjön känns bra att besöka. Vattnet är klarblått och på ena sidan finns klippor som är roliga att hoppa ifrån.

På andra sidan finns en lång strand som han lekt och badat vid när han var liten. Vid sjön finns också en stor åker. När Ragnar var liten brukade kossor beta där men sedan flera år är åkern övergiven eftersom bonden blivit för gammal för att hålla djur.

Ragnar traskar vidare och kommer hem lagom till att mamma kommit hem från jobbet. De spelar kort en stund och sedan går han och lägger sig.

Ragnar vaknar av att väckarklockan tjuter. Klockan är sju, det är måndag morgon och han ska ha ett matteprov.

I köket står mamma vid spisen och lagar pannkakor.

”Det är viktigt att du äter ordentligt så att du kan prestera på provet!” säger hon glatt och vänder på pannkakan i stekpannan i precis rätt sekund, när den är sådär gyllenbrun.

”Visst, visst”, säger Ragnar trött.

Han tittar ut genom fönstret och ser den gamla tanten sitta i sitt kök.

”Nu sitter hon och stirrar på oss igen”, beklagar sig Ragnar.

”Låt henne bara vara, det händer inte så mycket annat kul i hennes liv”, säger mamma och slänger på en pannkaka på hans tallrik.

”Då är det hon och jag då”, suckar Ragnar och sträcker sig efter jordgubbssylten.

”Klaga nu inte så mycket, Ragnar”, säger hans mamma och slår sig ner mittemot. ”Och hon heter förresten Jelena. Hon är jättesnäll.”

”Kommer du bli som henne och bo här hela livet och sitta och

vara gammal och stirra ut genom fönstret?” undrar Ragnar.

”Kanske. Det finns värre livsöden”, säger mamma.

Ragnar fixar frisyren och borstar tänderna. Sedan går han till skolbussen. Det tar en timme att åka till skolan och under tiden sitter han och kollar på konserter. Men just den här morgonen finns inga nya klipp att se. Han har redan ägnat helgen åt att dammsuga nätet på konserter och musikvideos. Han scollar runt på sociala medier men tröttnar snabbt och tittar istället ut genom fönstret resten av resan. Rapsfält, potatisåkrar och äppelodlingar sveper förbi.

Ragnar kommer fram i god tid till matteprovet. Han är ensam i korridoren utanför sitt klassrum, men efter en stund börjar den ena efter den andra av hans klasskompisar att släntra in. De bor betydligt närmare skolan och kan gå eller cykla dit.

”Hur har din helg varit?” undrar Alva som sätter sig ner bredvid Ragnar.

”Jo, helt ok. Mest varit hemma och chillat”, svarar Ragnar som blir aningen nervös av att sitta nära Alva eftersom han tycker att hon är söt.

”Samma här”, svarar Alva och vinkar till Sibel som kommer gående i korridoren.

”Sibel och jag ska på festival i sommar”, säger Alva och ler.

”Inte bara vi två, jag tror nästan hela klassen ska dit nu”, inflikar Sibel.

Ragnar gillar både Sibel och Alva, men just i det här ögonblicket irriterar han sig på hur glada de är, de ser till och med självbelåtna ut.

Matteprovet går åt skogen.

Ragnar kan inte koncentrera sig på siffrorna på pappret utan tänker bara på att han är den enda som inte kommer få gå på festival i sommar. Han tänker på hur orättvist livet är. Han önskar att han hade en tidsmaskin som kunde



teleportera honom två år fram i tiden. Då kommer han ha ett eget band och repar de tillräckligt mycket kan de kanske ha egna konserter på klubbar i Stockholm.

Tänk när han får lägga ut det i sina sociala medier så hans gamla kompisar från högstadiet får se hur lyckad och lycklig han blivit.

På bussen hem stirrar han ut genom fönstret och tankarna snurrar i skallen. Finns det något sätt som han kan få gå på festivalen i sommar? Han skulle kunna skaffa ett extrajobb, men i Vretsby finns bara mataffären och pizzerian, och de söker sällan extrapersonal. Ragnar suckar högt. Han hoppar av bussen och går med tunga steg längs grusvägen, hem mot det vita trähuset. När han närmar sig ser han något som rör sig i busken hos grannen. Upp hoppar ett huvud. Det är den gamla tanten, Jelena. Hon som alltid brukar sitta och stirra i fönstret är nu för ovanlighetens skull ute i trädgården.

”Skrämde jag dig?”

”Äsch”, svarar Ragnar avmätt.

”Jag har fått nya mediciner så plötsligt gör min höft inte så ont, så nu kan jag äntligen rensa ogräs från rabatten”, säger hon hurtigt.

Det slår Ragnar att han aldrig pratat med Jelena. De har bött grannar i hela hans liv, men han har aldrig brytt sig om att stanna och prata.

”Jaha, så bra”, svarar Ragnar och går vidare mot huset.

”Hörru, du ser ledsen ut. Har det hänt något?” frågar Jelena.

Ragnar vänder sig om.

”Det är ingen fara”, svarar han.

”Jo, jag ser att det är något. Berätta nu!” säger hon och reser sig långsamt från rabatten, tar tag i sin rullator och rullar ut från tomten och ända fram till Ragnar.

Jelena är superkort. Ragnar har aldrig tänkt på hur liten hon är. Han har ju mest bara sett henne när hon suttit där i fönstret.

”Alla i min klass ska gå på festival i sommar men jag har inte råd”, säger Ragnar. Plötsligt skäms han för att han öppnat upp sig för någon han inte känner.

Jelena ler mot honom. Hon har ett snällt leende, tycker Ragnar.

”Varför skapar du inte din egen festival då?” säger hon som om det vore det mest självklara i världen.

”Hur menar du?” undrar Ragnar.

”Ja, alltså, min man Ivan, nu är han ju död sedan många år, men han drev musikkvällarna i byn. Det var en herrans massa år sedan men de hölls i Folkets Park.”

”Folkets Park?”

”Ja, den nergångna dansbanan bakom fabriken. Där var det en gång i tiden ett himla liv ska du veta. Det var så jag och Ivan träffades. Och också din mormor och morfar. Alla höll till på dansbanan. Jag har ofta funderat över varför ingen rustar upp den och väcker liv i den här byn igen”, säger Jelena.

Jelenas hållning är rakare, hon håller inte ens i sin rullator längre. Det är som om minnena från förr får henne att känna sig ung igen.

”Men jag kan ju inte göra något sådant själv”, säger Ragnar.

”Jag vet ju inte ens var jag skulle börja.”

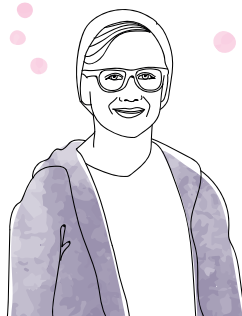
Jelenas ansikte spricker upp i ett stort leende.

”Jag kan hjälpa dig!”

Skriv vidare på berättelsen!

- Kan Ragnar och Jelena hitta samarbeten med byggföretag, cateringfirmor och andra som kan bidra till festivalen?
- Hur kan Folkets Park rustas upp?

- Vad ska Ragnar och Jelenas festival heta och vilka artister ska uppträda?
- Hur ska de marknadsföra festivalen så människor köper biljetter?



Ett samhälle där alla unga får utveckla sin företagsamhet

Sedan 1980 har Ung Företagsamhet utbildat barn och unga i entreprenörskap. Vi är en ideell och politiskt obunden organisation, som finns över hela landet.

Vi finns på sex av tio grundskolor där vi erbjuder elever och lärare våra läromedel, utbildningar och inspirerande möten. Var tredje elev som idag går ut gymnasiet har drivit ett UF-företag och totalt har över 640 000 gymnasieelever drivit UF-företag sedan vi grundades. Vi driver även vårt nätverk UF alumni som ger unga entreprenörer, tidigare UF-företagare, personlig utveckling, drivkraft att växa och ett unikt kontaktnät.

Vi inspirerar och tränar unga att i skolan utveckla sitt entreprenörskap och sina företagsamma förmågor – för en positiv samhällsutveckling. Vår vision är ett samhälle där alla unga får utveckla sin företagsamhet.

Det vinner både de unga och samhället på.



Scanna QR-koden om du vill du veta mer om oss.

ung
företagsamhet

A Member of JA Worldwide